

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΗΣ ΚΙΝΑΣ ΚΑΙ Η ΑΥΛΗ ΤΟΥ.

ΕΙΣ τὴν Κίναν ὁ αὐτοκράτωρ εἶναι ἐπὶ κεφαλῆς τῆς κυβερνήσεως, ἀπεριόριστον ἔχων δύναμιν. Μάταιον ἤθελεν εἶσθαι ν' ἀπαριθμήσωμεν τὰ προνόμιά του· διότι ἐνεργεῖ κατ' ἀρέσκειαν, καὶ οὐδεὶς τολμᾷ ν' ἀντείπῃ εἰς τὸ θέλημά του. Οἱ μόνοι χαλινοὶ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἶναι τὰ ἀρχαῖα ἔθιμα, καὶ ἡ δημοσία ὑπόληψις. Ἐκεῖνα μὲν ὀφείλει πάντοτε ν' ἀκολουθῇ, ταύτην δὲ προσπαθεῖ, ὅσον δύναται, νὰ ἔχῃ ὑπὲρ ἑαυτοῦ.

Τὸ κυριώτερον ὑπόργημα τοῦ σεβαστοῦ αὐτοῦ ὑποκειμένου συνίσταται εἰς ἐντεῦξεις μετὰ τῶν μανδαρίνων κατὰ πᾶσαν πέμπτην ἡμέραν. Ἀπαντες οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ τοῦ κράτους, μετὰ τῶν βασιλοπαίδων καὶ ἄλλων ἐκ βασιλικοῦ αἵματος, προσπίπτουσι τότε ἐνώπιον τοῦ μεγάλου μονάρχου, μόλις τολμῶντες νὰ ἀνατείνωσι τοὺς ὀφθαλμούς. Αὐτὸς ὁμως οὔτε εἶναι χρεῖα νὰ παρευρίσκειται· αἱ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀφορῶσαι τιμαὶ ἀπονέμονται καὶ εἰς ζῶνην, ἢ κιτρίνην σκέπην, ἐφ' ἧς εἶναι ἐπιγεγραμμένον Ἅγιος, ἢ Μύρια Ἐτη (φράσις συνάνημος τοῦ Ζήτω ὁ Αὐτοκράτωρ!) Αὗται ὁμως αἱ ἐντεῦξεις εἶναι ἀπλῶς τυπικαί· δὲν ἀποβλέπουσι εἰς πολιτικόν τι. Εἶναι δὲ λαμπρότεροι τὴν ἡμέραν τοῦ νέου ἔτους, καὶ εἰς ἄλλας ἑορτάς, καθ' ἃς ὁ αὐτοκράτωρ περιβάλλεται ἐσθῆτα ἐκ μεταξωτοῦ κιτρινόχρου, μεγάλους μέλανας κύκλους ἔχουσιν, κεντημένην δὲ μὲ δράκοντας ἐννέα ὀνύχων, οἵτινες εἶναι τὸ αὐτοκρατορικὸν ἔμβλημα, ὡς ἤτο ποτε τῶν Ῥωμαίων ὁ αἰετός. Ἡ καλύπτρα τῆς κεφαλῆς του ὁμοιάζει τὴν τῶν ἄλλων μανδαρίνων, ἀλλ' ἔχει στιλπνότερον θύσανον ἐκ χρυσοῦ, καὶ κοσμεῖται προσέτι μὲ μεγάλους μαργαρίτας.

Αἱ ὑποθέσεις τοῦ κράτους θεωροῦνται εἰς ἰδιαιτέρας ἐντεῦξεις, ὅπου μόνον τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου εἶναι δεκτά. Εἰς τὰς προητοιμασμένας ἀναφορὰς ῥίπτει ἀπλῶς ἐν βλέμμα ὁ αὐτοκράτωρ· ἢ, ἂν ᾖ ἡναι ἀξιόλογοι, γράφει τὴν ἀπόκρισιν μὲ τὸ μιλτοκόνδυλον αὐτοῦ, διὰ βραχέων ὅσον τὸ δυνατόν. Ἀγνοοῦμεν ἂν γίνωνται ἐμπροσθεν αὐτοῦ τακτικαὶ ἀμφισβητήσεις, ἢ ἂν αὐτὸς ὁ ἴδιος προτείνῃ ζητήματα, ἂν δέχεται συμβουλὴν διὰ λόγου, καὶ ἂν ἀποφασίσῃ περὶ τῶν ἀμφισβητούμενων διὰ τῆς πλειονοψηφίας. Ἐκ τοῦ τρόπου ὁμως ἐν γένει τῶν βασιλικῶν ἀπαντήσεων συμπεραίνομεν ὅτι τὸ Αὐτοκράτωρ οἱ δὲ ὑπουργοὶ μένουσι ἄφωνοι. Ὁ Κάγγης, ὅστις ἐπεθύμει νὰ εἰσάξῃ λογικώτερον σύστημα, καὶ νὰ μανθάνῃ τὰς γνώμας τῶν συμβούλων του, μετεχειρίζετο τὰς ἀμφισβητήσεις, καὶ μάλιστα ἐσυγχώρει εἰς τοὺς ὑπουργοὺς αὐτοῦ κατ' εὐθεῖαν νὰ τὸν ἀντιλέγῃσι. Ὁ Κεέν-λὺγγ ὁμοίᾳζε κατὰ τοῦτο τὸν πάππον του, ἀλλὰ δὲν ὑπέφερε νὰ φαίνεται τις σοφώτερος ἑαυτοῦ. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν διαβουλεύσεων τούτων ὑποβάλλεται εἰς γραμματεῖς, οἵτινες συντάττουσι τὰς προκηρύξεις καὶ τὰ ψηφίσματα, καὶ τοιχοκολλῶσιν ἀποσπάσματα, ὥστε ν' ἀντιγράφωσιν αὐτὰ οἱ ἐκδότης τῆς καθημερινῆς

ἐφημερίδος. Ἡ ἐφημερίς αὕτη οὐδὲν ἄλλο περιέχει εἰμὴ διατάγματα τῆς κυβερνήσεως, τὰς πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἀναφορὰς, καὶ τὰς ἀποκρίσεις αὐτοῦ, εἴτε ἐξ ὀλοκλήρου εἴτε ἐν μέρει, καὶ λεπτομερῇ ἐκδίδει τῶν ἰδίων αὐτοῦ μέτρων. Δι' αὐτῆς μόνῃς ἐκδίδει τὰς πράξεις τῆς ἡ κυβερνήσεως, καὶ γνωστοποιεῖ αὐτὰς ὅχι τῶν ὄντι πρὸς τὸν λαόν, ἀλλὰ πρὸς τοὺς μανδαρίνους. Ἐξ αὐτῆς μόνῃς δύναται τις νὰ λάβῃ ἐπισήμους πληροφορίας τῶν γινομένων· καὶ μολοντί ἐκδέτει τὰ πράγματα παραμορφωμένα, ὡς γίνεται καὶ εἰς τὰ δημόσια ἐγγράφα ἄλλων ἐθνῶν, δὲν ἔχομεν μ' ὅλον τοῦτο καλῆτέραν ἐξίστόρησιν.

Ἐκ τῶν ψηφισμάτων, διαταγμάτων, προκηρύξεων, καὶ πολυνύμων ἄλλων ἐγγράφων, ὅσα ἐκδίδει ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος κυβερνήσις, ἀξιοπεριεργότερα εἶναι τὰ παραινετικά, ἐν οἷς πατρικῶ τρόπῳ νοθετεῖ τοὺς ἀρχομένους ὁ αὐτοκράτωρ ν' ἀσπασθῶσι τὴν ἀρετὴν καὶ νὰ στραφῶσιν εἰς δικαιοσύνην. Εἶναι δ' ἐν γένει πολὺ διεξοδικὰ τὰ ἐγγράφα ταῦτα, καὶ περιέχουν ἄριστα γνωμικὰ ἡρανισμένα ἐκ τῶν πονημάτων τῶν καλῆτέρων συγγραφέων.

Τῆς σήμερον βασιλευούσης οἰκογενείας δύο μόνον μέλη, οἱ προεირημένοι Κάγγης καὶ Κεέν-λὺγγ, ἔλαβον ἐνεργὸν μέρος εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ κράτους. Οἱ πρὸ τοῦ νῦν βασιλευόντος δύο αὐτοκράτορες ἦσαν πάντῃ ἀνίκανοι. Κατὰ καιροὺς ὑπῆρξαν εὐνοοῦμενοι, οἵτινες ἐνήργουν τὸ πᾶν ἀντὶ τοῦ βασιλέως. Τὴν σήμερον λέγεται ὅτι καὶ ἡ νέη αὐτοκρατορίσσα καὶ αἱ περὶ αὐτὴν ἔχουσι μεγάλην ἰσχὺν εἰς τὰ πολιτικά, καὶ διευθύνουν αὐτὰ κατ' ἀρέσκειαν. Μικρὰν ὁμως δυσκολίαν ἔχει συνήθως ἡ ἀποπεράτωσις τῶν Κινικῶν ὑποθέσεων. Τὰ πάντα γίνονται κατὰ τινὰ τρόπον, ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν πάντοτε, ἐκτὸς ἂν διὰ σκευωρίας ἀλλαχθῇ. Αἱ ἀναφοραὶ συντάσσονται κατὰ διατεταγμένον τινὰ τύπον, καὶ ἡ ἀπόκρισις πρέπει νὰ δοθῇ κατὰ τοὺς καθεστῶτας κανόνας. Ἀπαντες οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ τῶν δικαστηρίων εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ὀρθότητα τοῦ ἰδίου τοῦ ἐγγράφου ἕκαστος, καὶ οἱ ὑπουργοὶ τόσον εἶναι συνειδησμένοι εἰς τὴν τετριμμένην ὁδόν, ὥστε σπανιώτατα συμβαίνει νὰ μὴ δώσωσι τὴν ὀρθὴν ἀπόκρισιν.

Εἰς κατεπειγούσας περιστάσεις, προσκαλεῖ ὁ αὐτοκράτωρ τοὺς προέδρους καὶ ἀντιπροέδρους, οἵτινες ἐντελῶς γνωρίζουσι τὰ περὶ ὧν μέλλει νὰ συμβουλευθῇ αὐτοὺς, καὶ ἀφοῦ ἐξακριβώσῃ τὸ φρόνημά των, ἀποστέλλει ἕνα τινὰ ὑπάλληλον ἢ καὶ πλειοτέρους πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν του. Οἱ παρ' αὐτοῦ δὲ πεμπόμενοι εἰς τὰς ἐπαρχίας ἐπίτροποι, εἴτε πρὸς ἐξέτασιν εἴτε πρὸς συμβιβασμὸν διαφορῶν, εἶναι ἄνδρες τὰ μέγιστα χαίρομενοι τὴν ἐμπιστοσύνην του. Ἀν διόρισῃ στρατηγόν, εἴτε διὰ νὰ καταστείλῃ ἐπανάστασιν, εἴτε διὰ νὰ πολεμήσῃ ἐπὶ τῶν μεθωρίων, δίδει πάντοτε εἰς αὐτὸν ῥητὴν διαταγὴν νὰ νικήσῃ καὶ νὰ καθεσυχάσῃ· ἢ δὲ ἥττα, καὶ δικαιολογημένην ἂν ἤθελεν εἶσθαι, ἐπιφέρει ἀνεξάλειπτον κατασχύνην, ἢ καὶ τιμωρεῖται μὲ θάνατον.

τον. Ὅσοι τῶν ὑπαλλήλων τιμηθῶσι τοιουτοτρόπως μέ τινα ἐπιτροπικὴν τοῦ αὐτοκράτορος, καὶ ταπεινοῦ βαθμοῦ ἂν ἤθελον εἶσθαι, λογίζονται μετὰ ταῦτα ὁμότιμοι τῶν ἀνωτάτων ὑπουργῶν. Ἡ αὐτὴ βρῦει ἀπὸ εὐνοουμένων, οἵτινες ζῶσιν ἐν μεγίστῃ οἰκειότητι μετὰ τοῦ δεσπότη των, χρησιμεύουσι δὲ ὡς κατὰσκοποι ὑπὸ τὸνομα ὑπασπιστῶν, γραμματέων, καὶ συμβούλων εἰς τὰ δικαστήρια τῶν ἐπαρχιῶν. Ἐχουσι δ' ἄμεσον ἀλληλογραφίαν μὲ τὸν κυριάρχην, καὶ ἐκτελοῦσι τὰς ἰδιαίτερας διαταγὰς του. Οὐδὲν ἄρα ἡδύνατο νὰ ὑπεκφεύγῃ τῆς γνώσεως αὐτοῦ, ἂν οἱ κατὰσκοποι οὗτοι δὲν ἦσαν εὐπρόσιτοι εἰς δωροδοκίαν, καὶ πολὺ πανουργότεροι παρὰ ν' ἀμελῶσι τὰ ἰδιαίτερά των συμφέροντα.

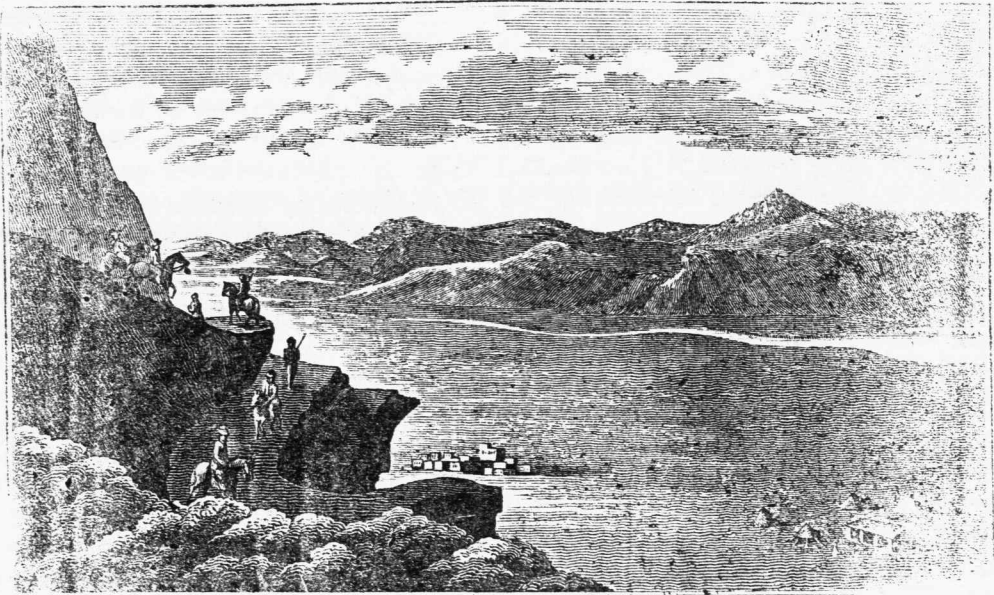
Ἐν τῶν σπουδαιοτάτων καθεκόντων εἶναι ὁ εἰς τὰς ἀρχὰς διορισμός. Γραμματεῖα τις εἶναι ἐπιφορτισμένη νὰ συνιστᾷ τοὺς ἀξιούς, ὁ δὲ αὐτοκράτωρ ἐπιφυλάττεται τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν τὰ μέλη τῆς γραμματείας ταύτης. Τοὺς ἀνωτέρους ὑπουργοὺς ὀνομάζει αὐτὸς ὁ ἴδιος· αὐτὸς προσέτι χαρίζει τίτλους εὐγενείας· καὶ πᾶς, ὅστις ἤθελε λάβει τοιοῦτον τίτλον, ὀφείλει νὰ

ὑπάγῃ εἰς τὴν μητρόπολιν ν' ἀποδώσῃ εὐχαριστίας διὰ τὴν αὐτοκρατορικὴν τιμὴν. Οἱ μεγάλοι ἀξιωματικοὶ τοῦ κράτους παρουσιάζονται ἐκεῖ τοῦλάχιστον ἅπαξ κατὰ τριετίαν· οἱ δὲ κατώτεροι μανδαρῖνοι, μετὰ προβιβασμόν. Τοιουτοτρόπως ὁ Μέγας Δυνάστης θεωρεῖ τὰς πολλὰς χιλιάδας τῶν θεραπόντων του, καὶ λαμβάνει εὐκαιρίαν νὰ ἐμπνέῃ εἰς αὐτοὺς εὐλάβειαν καὶ εὐγνωμοσύνην.

Ὅλαι αἱ πρόσοδοι τοῦ κράτους εἶναι ὑπὸ τὴν ἄμεσον αὐτοῦ διαχείρισιν, καὶ δαπανᾷ κατ' ἀρέσκειαν τὰ δημόσια χρήματα. Ὑπάρχει ὅμως καὶ ταμεῖον ἰδιαίτερον πρὸς χρῆσιν του, περιέχον ὄχι μόνον χρυσὸν καὶ ἄργυρον, ἀλλὰ καὶ μαργαρίτας, πολυτίμους πέτρας, μεταξωτὰ, κτλ., πάντοτε δὲ πλουσιώτατον.

Ὁ αὐτοκράτωρ, ὡς ὁ ἀρχιερεὺς τοῦ ἔθνους, ἔχει νὰ ἐκπληροῖ ἱερατικὰ καθεκόντα. Ταῦτα δὲ εἶναι καὶ πολυαριθμότερα καὶ ὀχληρότερα ὅλων τῶν ἄλλων· τὸ δὲ χειρότερον, ἡ ἐλαχίστη αὐτῶν ἀμέλεια ἤθελεν ἐπισύρει τὰς κατηγορίας τῶν ὑπηκόων του πολὺ μᾶλλον παρὰ τὰ πλέον καταδυναστευτικὰ μέτρα.

Η ΠΕΔΙΑΣ ΤΗΣ ΙΕΡΙΧΩ.

Τὸ προτεταγμένον σχέδιον παριστάνει μέρος τῆς Πεδιάδος τῆς Ἰεριχώ, ὅποια φαίνεται τὴν σήμερον. Ἰδοὺ πῶς ἐκφράζεται περὶ αὐτῆς Ἄγγλος περιηγητής·—

« Καὶ ὁ πλέον εὐγλωττος συγγραφεὺς μόλις ἤθελεν ἐικονίσειν ἀναλόγως τὴν ἀξιοδράκτον ἐρήμωσιν, ἥτις ἐπικρατεῖ καθ' ὅλην τὴν κατηραμένην ταύτην χώραν, ἥ φανερῶσι διὰ λόγου τὴν σοβαρὰν φρίκην, τὴν ἐμπνεομένην ὑπὸ τῆς φοβερᾶς θεάς. Μόνον ὅστις ἐπεσκέφθη τὸν τόπον τοῦτον κατενόησε τῶντι πῶσον ἀληθῶς εἶναι μνημεῖον τῆς τρομερᾶς ὀργῆς τοῦ Παντοκράτορος, καὶ νουθέτημα αἰώνιον εἰς τὴν ἀνθρωπότητα.»

Εἰς τὴν πεδιάδα ταύτην κατεσκευάσθησαν τὰ πρὸς χρῆσιν τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ μεγαλοπρεποῦς ναοῦ χάλκινα σκεύη. Ἐνταῦθα προσέτι, λέγει ὁ αὐτὸς περιηγητής, « ἐπάτησαν οἱ ἱεροὶ πόδες τοῦ Αὐτρωτοῦ, ὅτε ἐκήρυττε τὴν διδασκαλίαν του· ἐνῶ δὲ εἰσπρόχρηται εἰς τὴν Ἰεριχώ, καθ' ἣν στιγμὴν ἔδυνεν ὁ ἥλιος, ἄλλα ἀξιολόγα συμβεβηκότα, εἰς τὰς Γραφὰς ἱστορούμενα, ἦλθον εἰς τὸν νοῦν μου, καὶ μάλιστα τὸ περὶ τοῦ κατόπιν αὐτοῦ ἀκολουθήσαντος πλήθους, ὅτε εἰσῆλθε καὶ διεκήρυξε σωτηρίαν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πλουσίου.» Ἰδε τὸ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγέλιον, ιθ'. 29.